9 Οκτωβρίου 2020

Σκέψεις πριν την Εξομολόγηση

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα) / Ορθόδοξη πίστη

Η Εξομολόγηση είναι ένα από τα επτά μυστήρια της Εκκλησίας. Είναι η εφαρμογή των λόγων του Κυρίου προς τους μαθητές Του : “Όσα αν δήσητε επί της γης, έσται δεδεμένα εν τω ουρανώ και όσα αν λύσητε επί της γης έσται λελυμένα εν τω ουρανώ”.

Πρόκειται λοιπόν για την πιο μεγάλη ευεργεσία του Θεού στον κόσμο, γιατί μας παρέχει τη σιγουριά και τη βεβαιότητα ότι κατά την ημέρα της κρίσεως όλα τα εξομολογούμενα αμαρτήματα δεν θα υφίστανται.

Δυστυχώς όμως πολλοί πιστοί για διαφόρους λόγους – κυρίως εξ αγνοίας – υποτιμούν το μέγα αυτό μυστήριο η το παρερμηνεύουν. Επειδή λοιπόν γνωρίζουμε ότι, όταν ένας πιστός αποφασίσει να προσέλθει στο μυστήριο, θα αντιμετωπίσει ποικίλα εμπόδια και πειρασμούς, θα προσπαθήσουμε με τις πτωχές μας συμβουλές να βοηθήσουμε στο ξεπέρασμα των δυσκολιών, ώστε προετοιμασμένοι σωστά να προσερχόμαστε στο Μυστήριο.

Πριν ξεκινήσεις για το εξομολογητήριο, προσευχήσου θερμά στον Κύριο να σε βοηθήσει να ξεπεράσεις τα τυχόν εμπόδια, κυρίως δε να σε οδηγήσει σε συναίσθηση των πράξεών σου φωτίζοντας τα βάθη της ψυχής σου και της συνειδήσεώς σου, ώστε να εξετάσεις σε βάθος τον εαυτό σου, τα έργα σου, τα λόγια σου, τις σκέψεις σου και να τα ομολογήσεις συντετριμμένος ενώπιόν του

πνευματικού.

Εξομολογούμαι σημαίνει: “Ομολογώ έξω αυτό που έχω μέσα μου”. Το εξομολογητήριο δεν είναι δικαστήριο, αλλά θεραπευτήριο. Ο πνευματικός “ανοίγει” την ψυχή του εξομολογούμενου, εμποδίζει το σχηματισμό συμπλεγμάτων, ελευθερώνει από τις ενοχές και η Χάρις του Θεού αναπαύει την ψυχή και οικοδομεί την πνευματική και ηθική συγκρότηση του προσερχόμενου προσώπου.

Να έχεις στη σκέψη σου ότι ο πνευματικός είναι πατέρας. Ακούει με αγάπη, συμπάσχει και ενθαρρύνει. Δεν οργίζεται, δεν αγανακτεί. Μόνο βοηθά να έλθεις σε συναίσθηση της αμαρτωλότητάς σου, να κατανοήσεις την αδυναμία σου, ώστε να αξιωθείς να πάρεις ως “προίκα”τη Θεία Χάρη. Όσα ακούσει στην εξομολόγηση αυτός και ο Θεός τα γνωρίζει. Είναι απόρρητα εξ απορρήτων.

Ξεπέρασε τη ντροπή. Πες όχι στα τεχνάσματα του πονηρού. Μην αμφιβάλλεις για την φιλανθρωπία του Θεού. Εξομολογήσου τα αμαρτήματά σου με ειλικρίνεια, συγκεκριμένα, όχι με επικαλύψεις και εξηγήσεις, που οδηγούν σε δικαιολογίες, γιατί μόνο τότε θα βρεις εσωτερική ανάπαυση.

Ο Γέροντας Παΐσιος συμβουλεύει: Οι στρατιώτες, όταν τραυματίζονται στη μάχη, τρέχουν αμέσως στο γιατρό, δένουν τα τραύματά τους και συνεχίζουν να πολεμούν. Ταυτόχρονα αποκτούν πείρα και φυλάγονται καλύτερα για να μην ξανατραυματιστούν. Έτσι και εμείς, τραυματίες στον πνευματικό μας αγώνα, δεν πρέπει να δειλιάζουμε, αλλά τρέχοντας στο γιατρό – πνευματικό και δείχνοντάς του το τραύμα μας να θεραπευόμεθα πνευματικά και να συνεχίζουμε τον καλόν μας αγώνα.

Ο Πνευματικός μπορεί να επιβάλει κάποιο επιτίμιο. Να γνωρίζεις ότι αυτό είναι “φάρμακο” που αποβλέπει στην πνευματική σου πρόοδο. Είναι ένα θεραπευτικό μέσο για διόρθωση και προφύλαξη. Δυστυχώς υπάρχουν χριστιανοί, που προτείνουν μία “έξυπνη”… εξομολόγηση: “Θα τα πω στην εικόνα”. Μεγάλη η πλάνη τους! Διότι καμία εικόνα δεν έλαβε εξουσία να ακούει και να συγχωρεί αμαρτίες ανθρώπων. Αλλά και στα πνευματικά μας προβλήματα ποιός θα μας συμβουλεύσει; Ποιός θα μας δείξει το δρόμο για να αποφεύγουμε τις καθημερινές παγίδες του πονηρού; Ποιός θα μας δώσει τη βεβαιότητα ότι συγχωρέθηκαν οι αμαρτίες μας; Και το βασικότερο, πως θα νιώσουμε τη Χάρι του Αγίου Πνεύματος στην καρδιά μας;

Να έχεις υπόψη σου τα λόγια του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού: “Η εξομολόγηση φαίνεται βαριά, μα είναι πολύ ελαφρύ πράγμα. Σαν να πρόκειται να σηκώσουμε τέσσερις τρίχες. Τόσο ελαφρύ. Πρώτη τρίχα: Να συγχωρήσουμε τους εχθρούς μας. Δεύτερη τρίχα: Να βρούμε πνευματικό καλό, ενάρετο και να του πούμε όλα τα

αμαρτήματά μας. Τρίτη τρίχα: Κατά την εξομολόγηση να μην ρίξουμε τις ευθύνες για τις αμαρτίες μας σε κάποιον άλλον. Να πούμε με ταπείνωση: Εγώ φταίω, η κακή μου διάθεση, η αγάπη μου για το κακό και την αμαρτία. Τέταρτη τρίχα: Μετά την εξομολόγηση να πούμε: Από δω και πέρα δεν θα αφήσω τον εαυτό μου να ξαναπέσει στις ίδιες αμαρτίες”.

Μην αναβάλλεις την εξομολόγηση. Μην πεις: Έχω καιρό. Αργότερα. Η αναβολή είναι μεγάλη παγίδα. Αποκοιμίζει τη συνείδηση και αποπροσανατολίζει τον άνθρωπο. Εξ άλλου δεν είμαστε εξουσιαστές του χρόνου και δεν γνωρίζουμε πότε θα φύγουμε από τον κόσμο. Γιατί λοιπόν να στερείσαι ένα τέτοιο αγαθό, γιατί να αναβάλλεις τη μετάνοιά σου και γιατί να μην βιώνεις τη χαρά και την αγαλλίαση της απαλλαγής από τα αμαρτήματα, που σου προσφέρει το Ιερό αυτό Μυστήριο; Καθώς το βαρύ φορτίο των αμαρτιών και ενοχών έφυγε από πάνω σου, αισθάνεσαι ότι ζεις τη χαρά της επιστροφής στην Πηγή της Ζωής, της επιστροφής στον Πατέρα.

“Ο Παράδεισος άνθισε στην καρδιά μου από τη στιγμή που εξομολογήθηκα” γράφει ο Ντοστογιέφσκι στους “Αδελφούς Καραμαζώφ”.

Αυτή η Χαρά ευχόμεθα να ανθίσει στις καρδιές όλων μας.

Πηγή: agiazoni.gr